

Posudek bakalářské práce

Jméno studenta: Václav Koutný

Název práce: Komentovaný překlad: Marcus Tullius Cicero – muž, který dnešnímu světu dal přirozené právo

Části hodnocení	Počet bodů
A (1-5) ¹ Porozumění, významová správnost, přesnost a úplnost, koherence v překladu	2
B (1-5) ² Stylistická vhodnost: adekvátnost překladatelských řešení vůči originálu a funkci překladu, koheze, AČV	2
C (1-5) ² Technická stránka celé práce: Gramatika, pravopis Interpunkce, překlady Převod dat a jmen Bibliografické citace, poznámky pod čarou	2
D (1-5) ¹ Překladatelská analýza (aplikace teoretických vědomostí v rozboru a v překladu textu – souvztažnost komentáře a překladu) Argumentace a struktura komentáře včetně míry a vhodnosti příkladů řešení	2
E (1-5) ² Teoretická podloženost komentáře (kontrastivní lingvistika, translatologie) Zvládnutí tematiky textu a její reflexe ve výchozím a cílovém kulturním prostředí	2
Body celkem	10

Poznámky hodnotitele a témata k diskusi:

Překlad místy ztrácí na jazykově-stylistické přirozenosti, protože je celkově snad až nadmíru závislý na struktuře předlohy v syntagmatické rovině. I občasný lexikální výběr ruší - např. konexe, cognomen na str. 9; licenční poplatky na str. 15 aj.). Převod citátů by se měl řídit českými konvencemi v daném žánru (otázka řešení uvozovkami bez odkazu), navíc občasný odkaz čtenáře svádí k otázce, proč jinde odkazy nejsou. V této souvislosti vzniká i otázka, proč student nedohledal veškeré texty v češtině, či alespoň místa v originálech a na ta neodkázal. Nehledě na to, že mohl zvážit nepřímou řeč. Stejně nekonvenčně a navíc redundantně působí rozvádění jmen (s případnou specifikací „oboru“): americká kultura (zvl. čtenář stránek uvedené nadace) evropskou, zvl. antickou, zná daleko méně než fiktivní český příjemce (i když zde bylo nutno mezi jmény diferencovat), takže „římský životopisec z prvního století n.l. jménem Plútarchos“, „katolický filosof z pátého století svatý Augustin“, „renesanční učenec Petrarca“ nebo „dramatik a básník Johann Christoph Friedrich Schiller“, anebo „napadal Maximiliena de Robespierre“ (str. 20), by mohly být chápány dokonce jako čtenáře znevažující. Toto si měl překladatel uvědomit, když si stanovil fiktivní médium a příjemce (vodítkem mohla být např. středoškolská učebnice). S tímto rozdílem ostatně má souviset i nakládání s původní syntaxí. V překladu jsem zaznamenala dvě věcné chyby: „public library“ a „a year later“ (O str. 10). Za významnější nepřesnost považuji nemotivovaný překlad názvu The Law of nature... jako Zákon nad zákony, což navíc souvisí s názvem celého článku.

Bibliografii považuji za neúplnou a nenormativně strukturovanou.

V\braná místa jsou mnou v textech zvýrazněna.

V Praze dne: 25.5.2018

Oponent práce: Zuzana Jettmarová

---

¹ 4 nebo 5 bodů znamená, že práce nemůže být doporučena k obhajobě

² 5 bodů znamená, že práce nemůže být doporučena k obhajobě